

Zán Fábrián Sándor pünkösdi igehirdetése

Mezővári 2015. május 24.

ApCsel 2:1-4. 14-14.

„A Lélek az, aki életre kelt, a test nem használ semmit. Azok a beszédek, amelyeket én mondtam nektek: Lélek és élet.” János 6:63.

Ünneplő Gyülekezet! Kedves Testvéreim! Kedves Rádióhallgatók a világ minden részén!

Jézus beszéde sosem volt hízelgő, embereknek tetsző, igazságot elhallgató. Ez az igevers, amit János evangéliumából felolvastam, egy olyan környezetből származik, egy olyan helyzetben hangzott el, amikor a tanítványok is zúgolódni kezdtek, amikor a tanítványok is azt a kérdést tették fel, hogy ki hallgathatja őt, kemény beszéd ez, kemény ez, amit Jézus mond, ki figyelhet rá? Pünkösdi ünnepén tegye a Lélek az írott és a hirdetett Igét élővé és hatóvá, hogy életünket formálja, elménket és tetteinket irányítsa! Ébresszen szívünkben érdeklődést és éberséget, hogy a személyre szóló üzenetet befogadjuk és épüljünk általa.

Ünneplő Testvéreim! Ma Európában kevés olyan jó dolog van, amivel eldicsekedhetünk. Sokszor halljuk és mi magunk is megállapítjuk, hogy hanyatlás, romlás van az élet sok területén. Lehet ilyent hallani: nincs élet egy faluban. Bár élnek ott emberek, az élet mindennapjai történnek szépen, az események egymás után, de úgy jellemeznék egy települést, hogy nincs azon a településen élet. Vagy azt mondják egy gyülekezetről, akár egy református gyülekezetről is, hogy nincs élet a gyülekezetben. Látunk fogyatkozó közösségeket, és látunk mi is pusztuló családokat. A figyelmeztető jeleket nem veszi komolyan a társadalom, vagy halasztgatja a cselekvést, vagy reményt veszítve beletörődik saját veszedelmébe. A Szentírás ismer és tanít ilyen közösségről, ilyen gyülekezetről. Azt mondja az Ige egy gyülekezetről: „Az a neved, hogy élsz, pedig halott vagy” Milyen régi igevers ez, és ott igaz volt egy közösségre, sajnos ma igaz nagyon sok közösségre és gyülekezetre. Ha ezt rólunk mondja valaki, rosszul esik nekünk, meg is sértődünk, vagy azt mondjuk, amit a tanítványok mondtak: kemény beszéd ez.

Kedves Testvéreim! Kicsit szélsőségesen fogalmazva azt mondom: haldoklik az európai keresztyénség. Olyan, mintha egy elhúzódó temetési szertartás lenne már csak a létünk. Hallgatunk, ahol szólnunk kellene. Feladjuk azokat az értékeket, amelyeket őriznünk kellene, amelyekért volt idő, amikor mártírhalált haltak. És sajnos nemcsak hallgatunk, vagy feladunk, még tagadni is tudunk. Tagadni olyan dolgokat, amelyeknek segítségével lettünk igazi közösséggé, értéket hordozó, erkölcsileg, hitben, reménységben, szolgálatban egységet formáló közösség.

Ebben a helyzetben hangzik az aktuális Ige János evangéliumából: „A Lélek az, aki életre kelt.” A pünkösdi Lélek. Az első pünkösdi alkalmával ezt tapasztalták az apostolok: a Lélek kiáradása után megelevenedett bennük a tudás, a megtapasztalás, a Jézussal töltött idő, minden tanítása, csodája értelmet nyert. Megértették Jézus szenvedését, tudták, hogy miért

halt meg Jézus a kereszten, feltámadása lett életük lényege. Az első pünkösdkor a szomorúság öröme vált, a félelem bátorságra, a hallgatásból igehirdetés lett. Itt hangzott el Péter apostol első nagy igehirdetése, a pünkösti prédikáció. Itt jutottak hitre egyszerre több mint háromezren. Ezt ünnepeljük ma, a Lélek kiadását, a lehetőséget az Ige megértésére, Isten üdvözítő tervének az elfogadására. Ünnepeljük az első keresztyén közösség létrejöttét, és annak megmaradását, és ünnepeljük a mi közösségünknek is a létét.

A Szentlélek jelen van ma is. A világban végzi munkáját. Általa jut el az ember a teljes hitetlenségből a hit első fokára. Amikor átfut a lelkén az a felismerés, hogy van Isten, aki hatalmas és az ő sorsa felett is Úr. Sokan élnek így, eljutnak erre a meggyőződésre: van Isten. És érzik, tudják, ritkán meg is vallják, hogy az ő életük sorsa is, a Mindenható Istentől függ. Van, aki ezzel megelégszik. De ki kell mondani, hogy ez nem elég! Ez nem üdvözítő hit. Idáig józanésszel is el lehet jutni. És ilyen istenhittel lehet a legbiztosabban elkárhozni. Azt mondja a Biblia, hogy az ördögök is elhiszik, hogy van, és rettegnek tőle. Döntő, óriási különbség van ezzel az általános istenhittel szemben azoknak a szívében, akik Jézus Krisztusban hisznek, mint Megváltóban. Ez a hit már képes elfogadni a bűnbocsánatot, a megváltó kegyelmet és az örökélet boldog reménységét. Ez már üdvözítő hit, mert Jézus Krisztusban való hitet jelent. Ezt munkálja ki a Lélek, sokszor tudunkon kívül juttat el bennünket a felismerésre, juttat el bennünket közösségre, ahol hallunk evangéliumról, Isten üdvözítő tervéről, akarataról, és ezt követi a Szentlélek kitöltetése, amikor az ember elfogad és igent mond.

Amikor a Szentlélek betölti az ember szívét, lelkét, már nemcsak befogadni tudja a felé áramló hírt, hogy Isten szereti az embert, és nem akarja a bűnös ember halálát, hanem a megtérését. Hanem képes ezt az üzenetet megélni és továbbadni. A Szentlélek kiadása Isten megváltói munkájának a koronája és folyamatossága. Ennek lehetünk részesei ma mi is. Bennünk is elkezdte kimunkálni az Isten az érdeklődést, a felismerést, az elfogadást, a készséget az Ige, a Biblia tanításának a megélésére és megcselekvésére.

Mindenki tisztában lehet azzal, hogy élete milyen szakaszában van épp. Amikor egy ünnepre gyűlünk össze, átgondoljuk a dolgainkat: mit jelent számunkra az ünnep? Mit jelent a ma élő ember számára a pünkösti ünnep? Ilyenkor úgy mérlegelünk magunk is, egyházhoz, Istenhez való tartozásunk is. És valahol ki is mondjuk magunkban, hogy az életünk melyik szakaszán járunk. Tagadók vagyunk? Érdeklődő, kereső emberek? Evangéliumot befogadó, szolgáló vagy megfáradt emberek? Vagy ma is lelkesedő Krisztuskövetők? Bármilyenek is vagyunk, ezen a mai napon, nekünk szól az Isten Igéje. Az Isten Lelke bennünket kész megeleveníteni. A bennünk szunnyadozó keresést, érdeklődést kívánja hitté változtatni. Kívánja életre kelteni a reményt, a hitet, a szeretetet a szolgálatra.

Kedves Testvéreim! Vizsgáljuk meg, milyen életjelei vannak a mi életünknek, a családuknak? A Krisztusba vetett hitünk meglátszik-e valahol? Tapasztalhatják-e, láthatják-e a környezetünkben élő emberek, hogy nekünk közösségünk van a Megváltóval? Milyen életjelei vannak a közösségünknek? Milyen jelek vezetnek a statisztikát: elvándorlás, halálozás vagy születés? Milyen életjelet ad a gyülekezet, amelybe tartozunk? Ha tartozunk ilyen közösségbe? Gyengülő vagy erősödő közösség vagyunk?

A külső emberek úgy látják, hogy a mai közösségek erőtlenek, örömtelenek, békételenek, szeretetlenek. Sokszor bezárkózunk és zsugorodunk is. Azt mondhatjuk, Szentlélek nélküliek. Mert a Szentlélek nélküli élet az ilyen: örömtelen és erőtelen, békételen, és szeretetlen, zsugorodó, mert bezárkózó. Azt is mondhatnánk, hogy más gyümölcsöt terem az ilyen élet. Hasonlít az eredetihez, de nem az. Mert a Lélek nélküli közösségben, szívben önzetlen szeretet helyett érdekszeretet van, öröm helyett mámor van. Jóság helyett jótékonykodás, bölcsesség helyett okoskodás, élő hit helyett üres vallásosság.

Kedves Testvéreim! A Bibliában van egy példázat, ami tíz valószínűleg csodálatos, csinos, fiatal nőről szól. Nagyon sok mindenben hasonlítottak, valószínű szépek voltak, szépen felöltöztek, egy ünnepre készültek, amire szükségük volt, úgy nézett ki, hogy mindenük megvan, lámpásuk is volt nekik, ötnök azonban nem volt elég olaj a lámpásban. Ilyen a Lélek nélküli közösség, látszólag minden rendben van, csak a belső szívbéli tartalom, a lelki tartalom nincs meg. Így mondhatnám: ma sokan beszélnek Jézusról, de nem hasonlítanak rá.

Testvéreim! Minden megváltozhat, mert van remény, van lehetőség, mert van Lélek, aki megelevenít. Kérjük a Szentlelket, hogy áradjon ki ránk, életünkre, népünkre! Kérjük, hogy megelevenedjünk! Van lehetőség. Van remény, mert a Lélek hatására vagyunk már most is úgy mi igehallgatók, imádkozók, már munkálkodott rajtunk a Lélek, de mennyivel többek lehetünk. Mert mennyivel több és más az, ha már a Szentlélek bennünk és általunk is munkálkodik ebben a világban. Amikor a Szentlélek Isten már rajtam, rajtad tudja bemutatni a világnak Jézus Krisztust, a Messiást. Amikor a közvetlen környezetben az emberek példát vehetnek rólad, a Lélek életre kelt. Ami eddig visszatartott, megkötött, erőtlenné vált, mert „ahol az Úrnak Lelke, ott a szabadság.” Szabadok lehetünk kedves Testvéreim a hitre, a szeretetre, a szolgálatra. Ez a Szentlélek műve az ember életében. Amikor hasonlítunk Jézusra, amikor hiszünk az Isten ígéreteiben, amikor szeretni tudunk érdemtelenül, ahogyan bennünket is szeretett az Isten, amikor áldozatot hozunk, semmit sem várva, Isten iránti hálából, az Isten Lelke életre kelt, szabaddá tesz. Hiszem, hogy Istennek hatalma jóra fordíthatja, a mi sorsunkat is. Hiszem, hogy Európa lelki életében ezt a szélcsendes, fülledt időszakot egy Lélekkel teljes ébredés, egy új korszak követheti.

Ezért, kedves testvéreim, szüntelenül imádkozzatok! Nem azért, hogy mi ezzel ki tudnánk kényszeríteni a megújulást, a megelevenedést, hanem azért, mert az imádsággal fel tudunk készülni annak a fogadására. Imádkozzatok Kárpát-medencéért, nemzetünkért, népünkért, az üdvösségre szánt világért, hogy közülünk senki el ne vesszen, hanem örökéletet nyerjen. Ámen.